

Datum 2018-11-28
Diarienummer 1389/18

Justitiedepartementet
103 33 Stockholm

ju.registrator@regeringskansliet.se

Dnr: Ju2018/04064/L4

Göteborgs Stads yttrande över betänkandet Informationsutbyte vid samverkan mot terrorism (SOU 2018:65)

Göteborgs Stads bedömning

Inledningsvis finns ingen anledning att anmärka på betänkandets material eller på utredningen som sådan. Utredningen framstår som väl genomarbetad och bedömningarna som balanserade. Detta särskilt med hänsyn till de rättsliga grundförutsättningarna och de förväntade lagändringarna inom området.

Göteborgs Stad har inte någon erinran emot något av förslagen, vilka Göteborgs Stad bedömer som väl avvägda i balansen mellan väsentliga och delvis motstående intressen.

Emellertid utgör den, även av utredningen tydligt redovisade, rättsliga otydligheten i rollfördelningen av arbetet mot våldsbejakande extremism ett grundproblem. Otydligheten drabbar följaktligen också organiseringen av kommunernas arbete. Mot den bakgrunden, finns god anledning att överväga huruvida den rättsliga rollfördelningen av hela Sveriges arbete mot våldsbejakande extremism – och i sakens förlängning också kontratterrorism – mer grundligt bör utredas och sedermera förtydligas.

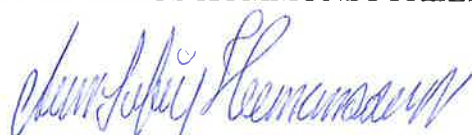
Göteborgs Stad noterar att det finns ett glapp mellan skyldigheten att göra en orosanmälan till socialtjänsten enligt 14 kap. 1 § Socialtjänstlagen (2001:453), SoL, och möjligheten att omhänderta någon enligt Lag (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga. LVU. Med tanke på att socialtjänsten har möjlighet att ansöka om att en ungdom mellan 18 och 20 år ska tvångsomhändertas under vissa specifika

förutsättningar, och att det rimligtvis finns individer i det åldersspannet som inte varit aktuella hos socialtjänsten, men som polisen har information om som skulle kunna resultera i utredningsåtgärder från socialtjänstens sida, så uppfattas det som ett glapp att anmälningsskyldigheten inte gäller samtliga unga som kan bli föremål för tvångsomhändertagande enligt LVU.

Utredningen har berört detta på s. 84, men hänvisat till frivillighet. I och med att det trots allt finns tvångslagstiftning att tillgripa utifrån brottslig verksamhet eller annat socialt nedbrytande beteende även beträffande unga vuxna, så borde möjligheten att dela information till socialtjänsten inte bara gälla barn, utan även unga vuxna. Det föreslagna tillägget i 35 kap. 10 c § bedöms inte fullt ut tillgodose detta.

Göteborgs Stad noterar vidare att det redan i dagsläget finns en rad olika sekretessbrytande undantag. Det ställs därför höga krav på juridisk kompetens hos de tillämpande myndigheterna. Föreliggande förslag ställer ännu högre krav. I det sammanhanget kan konstateras att det hos de tillämpande myndigheterna – som inte endast är socialtjänst – i regel är enskilda handläggare, ofta inte juristutbildade, som förväntas fatta snabba beslut även i dessa svåra frågor. Detta parallellt med ordinarie arbetsuppgifter innefattande snabba och svåra beslut i sak. Mot den bakgrunden finns möjligen anledning att överväga en generell översyn av sekretesslagstiftningen utifrån ett tillämparperspektiv.

Göteborg den 28 november 2018
GÖTEBORGS KOMMUNSTYRELSE

Ann-Sofie Hermansson

Mathias Sköld